

A különös éjszaka versei

Baka István verseiből összeállított emlékestet rendez ma 19 órakor a Szegedi Nemzeti Színház a Kamaraszínházban. A műsor szereplői: Andorai Péter, Czifra Krisztina, Mészáros Tamás, Szakály Péter; zongorán kísér Pál Anikó. Az estről a szerkesztő-rendező, Galkó Bence, a szegedi színház színművésze nyilatkozott.

● *Miért Baka Istvánt választották?*

– Baka István születésének ötvenedik évfordulója alkalmából a színház úgy gondolta, műsorral emlékezik meg a költőről. Baka István lírája ma is élő, az olvasókra ható költészet, ő maga pedig szegedi költő volt, noha sem a rendszer éveiben, sem azután nem dajkálta őt a város. Nos, a színház művészeti vezetője megkérdezte, hogy volna-e kedvem megcsinálni. Már ismertem és időnként mondtam is Baka-verseket. Átvoltastam a kapott verseket, azt keresve, hogy milyen dramaturgia szerint lehetne színpadi világot alkotni a segítségükkel. És egyszer csak összeállt az egész.

● *A műsorban Baka István vagy existenciális*

Galkó Bence: Egy különös éjszakáról lesz szó.
(Fotó: Gyenes Kálmán)

drámai versei szerepelnek. Miért éppen ezek?

– Egy versműsorral vagy mondunk valamit, vagy az egész egy esztrádműsor lesz, amelyben az előadók egyenként bejönnek, elmondanak egy verset, meghajolnak és kimennek. Ha viszont üzenni akarunk a műsorral, akkor tudnunk kell a verseket dramaturgikusan kezelni. Csak így lehet létrehozni egy sajátos világot, amiről aztán az est szól. Bármilyen nagyszerű költő valaki és bármilyen

remekül mondják a verseit, egyhangúvá válhat, ha egy órán át csak a szereplők váltott versmondása folyik. Ráadásul, ha az előadásnak nincs fonala, akkor előfordulhat, hogy a nézőben az előző vers visszhangzik még, miközben a színpadon már rég másról van szó.

● *Őn hogyan mondaná ezeket a verseket?*

– Azt most nem tudom, hogy hogyan mondanám, mert csak azzal törődöm: milyennek hallom őket.

Ezek a versek ugyanis nem ugyanúgy szólnak majd meg, mintha egyenként mondanák őket. Mindvégig az foglalkoztatott, hogyan lehet őket egy olyan gondolatrendszerbe illeszteni, amelyet a színpadon is ki lehet fejezni. Az előadók, akiknek képességében nagyon hiszek, létre tudták hozni ezt a világot.

● *Nem adott címet a produkciónak. Nem is gondolt rá?*

– Nem. Lehet, hogy ha megteszem, az agyonüti az egész estét. Bár a versek eléggé meghatározott viszonykörből vannak, úgy éreztem, egy találó cím is túlságosan megkötné a néző képzeletét.

● *A háborús éjszaka című vers részeire van építve az előadás. Mi a szerepe ennek a versnek?*

– Különös éjszaka ez – így kezdődik minden rész. És itt ebben az előadásban éppen egy különös éjszakáról van szó. A szereplők között van egy vendég – egy nem játszandó szerep – aki ehhez az éjszakához tartozik. A vendég egy olyan szereplő helye, aki ott is van, és nincs is. Személyesen nincs jelen, ugyanakkor pedig mindig és mindenütt megtalálható.

S. P. S.